

عنوان مقاله:

بررسی اثر رایحه های القایی چهار رقم لوبیا بر جلب کنه شکارگر (Acari: Phytoseiulus persimilis) (Phytoseiidae)

محل انتشار:

دو فصلنامه دانش گیاه پزشکی ایران، دوره 43، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

زهرا طهماسبی - دانشجوی سابق دکتری پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

عبدالهادی حسین زاده - دانشیار پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

آزاده زاهدی گلپایگانی - استادیار پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

اگر چه مقاومت ژنتیکی ارقام گیاهی مطمئن ترین، سالم ترین و ارزان ترین روش کنترل آفات محسوب می شود ولیکن در مدیریت تلفیقی موفق آفات، ارقام گیاهی مقاوم به آفت بایستی با عوامل کنترل بیولوژیک سازگار باشند. در تحقیق حاضر میزان جلب کنه شکارگر *Phytoseiulus persimilis* و همچنین میزان تولید رایحه های القایی، که عامل جلب کنه شکارگر به گیاه هستند، در 4 رقم لوبیا ناز، خمین، اختر و G11867 پس از آلودگی به کنه دولکه ای *Tetranychus urticae* مقایسه گردید. برای این منظور بذور هر رقم در گلدان کشت و در شرایط گلخانه ای نگهداری گردید و بعد از رسیدن به مرحله 2 برگی با 50 کنه ماده بالغ در هر برگ آلوده گردید 3 روز بعد از آلودگی، آزمون ترجیح میزبانی کنه شکارگر کمک دستگاه بویایی سنج انجام شد. این آزمون برای کلیه حالت های دو تایی ممکن از 4 رقم مورد آزمایش انجام گرفت. همچنین میزان رایحه های القایی ارقام لوبیا در حالت آلوده به کنه تارتن با کمک دستگاه GC/MS اندازه گیری شد. نتایج آزمایش نشان داد رقم خمین علاوه بر آنکه بیشترین میزان رایحه های القایی را نسبت به سایر ارقام تولید کرد، تعداد کنه شکارگر بیشتری را نسبت به رقم های اختر G11867 جلب نمود. به علاوه رقم ناز اگرچه از لحاظ میزان تولید رایحه القایی تفاوت معنی داری با رقم اختر نداشت ولی تعداد کنه شکارگر بیشتری را نسبت به این رقم جلب کرد. به نظر می رسد هم کمیت و هم کیفیت رایحه القایی در جلب کنه شکارگر به گیاه لوبیای آلوده به کنه تارتن نقش داشته باشد

کلمات کلیدی:

رایحه های القایی، بویایی سنج، مقاومت گیاه میزبان، کنترل بیولوژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/570715>

